

Det var ret sjovt

Hyleskæg traditionsfest nummer 11

Toast master Flemming Toft hilste på sin gamle ungdomsspiller i KB – alias Karsten Madsen, der ellers har lovet at sige, at han ikke havde Flemming som træner.

Perfekt underholdning

Et smil hævdes at være den korteste vej mellem to mennesker. Og når det hele garneres med grin og latterbrøl, så kommer vi virkelig hinanden ved. Og der blev grinet igennem, da traditionsfest nummer 11 løb af stablen sidste fredag i oktober. Som traditionen siger – selv om der har været en enkelt undtagelse.

Allan Michaelsen skabte det hele, da han kom tilbage til klubben. Og han har forhåbentlig siddet oppe på en lille sky og fulgt med i løjerne i kælderen.

John Andersen har overtaget hvervet med at byde velkommen, og det nærmede sig noget nær stand up komik, da han lige fik sat tingene på plads.

-Der var i fjor lidt utilfredshed med for meget underholdning, så den står vi selv for i år, for nu er der masser af tid til at tale sammen, slog han fast. Og det viste sig at blive den perfekte underholdning. Høflig selvbetjening er ikke at foragte i den her sammenhæng.

Nu har John jo ikke lige en højde, der kvalificerer ham til at spille i National Basketball Association, så traditionen tro, fik han at vide, at han skulle rejse sig op, da han havde fået forsamlingen til at være nogenlunde stille. Nogenlunde.

Nu har John et helt år til at finde ud af, hvordan han skal sætte kommentatorerne på plads. Og det bliver de med garanti. John kunne fortælle, at der havde været en del afbud. Lars Buller Christensen kunne ikke komme. Han skulle til årsmøde hos VS.

Thomas Larsen havde fået halsbetændelse, så han ikke kunne synke. Og så kunne det hele jo være lige meget. Vi fik også lige den med Bosse Håkansson og manglende kørepenge, så det ville være for dyrt at tage turen fra Holbæk til hovedstaden.

Bornholmeren Niels Thorn var i år ikke blandt de fremmødte, så Karsten Simensen og Poul Kristiansen stod for den internationale deltagelse. Der gik nærmest et lettelsens suk gennem forsamlingen, da Karsten Simensen senere kunne fortælle, at det går godt i Nordjylland. Vi er jo en del, der har været noget bekymrede i den retning. Karsten Simensen kunne også fortælle, at næste år så kom Poul Erik Andreassen med igen.

Han kunne heldigvis også fortælle et par Poul Erik Krogen-historier med den helt rigtige dialekt. Der var afbud fra Vejle fra den tidligere toast master Tommy Troelsen, der havde fortalt John, at han så mente, at man måske kunne komme gennem programmet en halv time hurtigere.

Og så overlod John ordet til aftenens toast master, der var hentet i KB.

Flemming Toft blev verdensberømt i Danmark, da han kommenterede EM-finalen i 1992 og kom med sit berømte hutlihut. Både før og siden har han kommenteret i hundredvis af kampe, og han var ikke karrig med at forsyne os med anekdoter og vitser. Om radiointerview efter en pokalfinale med Ikastspilleren Sigurd Kristensen, der lige havde svaret på det Flemming spurgte om. Sådan er det med de dialekter.

Om en pæn portion øl sammen med Jan Mølby før en af Liverpools kampe.

-Manager Kenny Dalglish sidder nede på 1. sal og drikker, så tag det bare roligt, lød det fra Mølby klokken meget sent om aftenen.

-Er det godt eller dårligt at have bøjle på tænderne, når man står i et skab, spurgte Flemming Toft retorisk.

Kommentaren var, at man jo godt alligevel kunne være en knag. Redaktøren og Flemming Toft arbejdede sammen i otte år på Politiken Sport, og det var mildt sagt ikke kedeligt. Det var der heller ikke, når B 1903s daværende pressemedarbejder Karsten Madsen sluttede sin tur til sportsredaktionerne om fredagen af hos Politiken.

-Karsten blev kaldt Mr. White wine, men når jeg nu ser ham, så tror jeg, at han skal hedde Magnum, sagde Flemming Toft, der såmænd i sine unge dage var træner for unge Madsen i KB.

-Mine fødder var skruet lidt forkert på, konstaterede Karsten Madsen, der engang måtte opleve, at hans far cyklede hjem i pausen, da

KB var bagud 0-4 i en drengekamp mod Frem i Valby.

-Siden blev jeg træner, og jeg opnåede to 4. pladser med mine drenge, fortalte Karsten Madsen.

-Den slags resultater beskæftiger jeg mig ikke med, lød det fra den tidligere toastmaster Niels-Christian Holmstrøm, der har et noget flottere CV fra tiden som boss i FC København.

Og så kom maden fra Karina på bordet. Det var hamrende godt, og der var nok. Det var lige før, der blev madro – men også kun næsten. Kun på et enkelt tidspunkt begyndte man at ane en smule uro hos forsamlingen. ”Der er ikke mere rødvin” lød talen. Og det var skam rigtig nok. Den gode mad havde krævet sit. Men nu lever vi jo heldigvis med en liberal lukkelov. Så der blev sendt en stafet i byen. Turen gik en Nettobutik på Gøttestgade, og så var krisen løst. Stemmebåndene kunne atter blive smurt, og det kunne de godt trænge til, for igen, igen, igen blev der kværnet løs.

Og der blev grinnet til den store guldmedalje – og smilet.

John Andersen fik virkelig sat fut i fejemoget lige fra første færd, da de venlige grovheder – der i den grad hører aftenen til – blev fyret af i byger.

Formand Benny Olsen havde gode nyheder til forsamlingen, der nok skal regne med at sidde oppe i restauranten til festen i 2018.

Her går det godt

Blandt traditionerne ved traditionsfesten er en gennemgang af Rigets tilstand. Leveret af formand Olsen.
Og der var mange positive ting på programmet

-Som sædvanlig plejer I lige at få en opdatering på rigets tilstand her ved den årlige traditionsfest.

Sidste år sagde jeg, at det nok var sidste gang, at vi sad her i gymnastiksalen til den årlige fest, da klubhuset skulle udbygges. Desværre har hele arbejdet med planlægningen af vore udbygning taget noget længere tid end vi havde regnet med, men nu skulle det være ganske vist, idet kommunalbestyrelsen på mandag (d. 30. oktober 2017) som første punkt på dagsordenen har beslutning om godkendelse af det endelige udbud for vores udbygning.

Det betyder, at man her i midten af november vil gå i gang med at udbygge klubhuset ca. 7 meter ud mod kunstbanen, dels for at udbygge restauranten og dels for at gøre køkkenet endnu større.

Samtidig vil gymnastiksalen, hvor vi sidder nu, blive omdannet til 3 omklædningsrum med badegang her ude bag ved. Derudover vil også vores fitnesslokale blive gjort lidt større og vores billardlokale her ved siden af ved blive udbygget med 7 meter ligesom restauranten.

Endelig vil der blive direkte adgang fra p-pladsen til restauranten for kørestole, ligesom der vil blive etableret nye handicapvenlige ramper, så man kan komme ind på anlægget fra hallen.

En af de ting, der ikke er med i kommunens budget, er nyt køkkenin-

ventar og nye møbler til restauranten. Alene de nye køkkenmaskiner vil koste lige i underkanten af 500.000 kr. – penge som vi dog har opsparret i klubbens kasse.

Det bliver selvfølgelig lidt af noget rod i byggeperioden, men vi glæder os til, at det hele bliver færdigt en gang til foråret.

På det sportslige område fortalte jeg sidste år, at det ikke gik særligt godt for vores 1. hold i serie 1. De rykkede ned i serie 2, hvor de dog var ret suveræne her i foråret og vandt rækken sikkert.

Det gode spil er fortsat her i serie 1 i efteråret, hvor holdet ligger nr. 1 uden at have tabt en kamp endnu. Det bliver dog først til foråret, at der skal spilles om oprykning, så vi håber, at vi kan holde på spillerne og at den gode stime kan fortsætte, så vi kan sikre oprykning til københavnserien.

På det sportslige område har vi desuden fra 1. januar ansat en børneleder, der skal være ansvarlig for udviklingen af børnefodbolden i B 1903 fra U5 til U11. Dette er sket i tæt samarbejde med FC København, som vi fortsat har en godt samarbejde med i forhold til udvikling af ungdomsspillere i B 1903.

På det økonomiske område går det fortsat ganske fornuftigt i klubben, vores støttefond giver et pænt tilskud til medlemmernes aktiviteter, så der er al mulig grund til at være optimistisk på klubbens vegne.

Jeg glæder mig til at se jer alle igen næste år, men det bliver helt sikkert ikke i disse lokaler, sagde Benny Olsen.

Pierre Larsen og Bent Kristiansen sørger for flot arbejde i arrangementsudvalget for at vi andre kan få en festlig aften. "Ansættelsen" af Flemming Toft som toast master var ikke uventet et scoop.

Dette er ikke Dupond og Dupont. Men Jan Finn "Dunte" Hansen og Michael "Krisser" Kristensen, der uden for banen har fungeret som trænere sammen.

Jens Peter Koch, Lars Dalsborg og Keld Kristensen hyggede sig med en masse skrøner.

Ejner Holst, Birger Topp og Aksel Saabye møder troligt og trofast op og hygger sig med de gamle venner.

Niels Rasmussen, Jens Aabling og Vagn Holm hører til blandt dem, der spiller videre, selv om tallene på dåbsattesten ligger omkring 1948 og en anelse senere.

Finn Schmidt Jensen sad sammen med den tidligere toast master Flemming Nielsen, redaktør Tommy "Kuglepen" Poulsen fra Horsens Folkeblad og Palle "Plankeværk" Petersen.

John Larsen, Rigo Møgelberg, Ole Forsing og Gert Jensen havde masser at tale om- og det gjorde de. Som alle andre af de tilstedeværende.

Steen Rømer Larsen, Benny Johansen og Paul Aabling nød den gode mad fra Karinas køkken, og vinen var mindst lige så god.

Teksten i dette blad er som sædvanlig skrevet og redigeret af Niels Rasmussen. I år er billederne taget af Kaj Bonne, Jan Andersen har stået for trykningen.

- Vores hjerter en sort-hvide

Der er sorte løgne. Der er hvide løgne.
Og så er der statistik.

Når brødrene John og Niels Andersen sætter sig sammen, så kan Niels "Mini" prale med, at når han har spillet på 1. holdet som målmand, så har B 1903 vundet.

Der kan John slet ikke være med.

Men nu hører det så til historien, at Niels kun fik en enkelt kamp på klubbens bedste mandskab. Palle Petersen og Jan Olsen var skadet, så de ikke kunne spille semifinalen på Gentofte Stadion mod Næstved i Carlsberg Cuppen. Så Niels fik chancen, og B 1903 vandt 3-2. John nåede 485 kampe på 1. holdet, blev dansk mester i 1976 og spillede på Y-landsholdet (1), U-landsholdet (8) og A-landsholdet (17 kampe)

-Hvor andre mennesker har et rødt hjerte, så er vores sort og hvidt slår de to brødre fat i en lattermild snak få dage efter traditionsfesten. Det gode humør har ikke lagt sig endnu.

-Vi er jo i den grad vokset op i B 1903. Vores far Egon spillede vel sådan cirka 700 kampe på 2. holdet, siger John og understreger, at overdrivelse fremmer forståelsen.

-Han sagde også, at han havde fået en kamp på det bedste hold, men han talte aldrig om, hvornår han havde været med.

-Vores far var vanvittig socialt anlagt og en gevinst for klubben, fordi han involverede sig i så meget. Som 28-29-årig stoppede den aktive karriere og tog jakke og slips på, og så blev han træner. En gang var vi i Ry ved Silkeborg og Gudenåen, hvor vi boede en uges tid i et fint sommerhus. Far skulle demonstrere træningsmetoder a la B 1903. En dag to han os på en ro-tur. Han havde været marinesoldat under krigen. Vi roede fint af sted ned ad åen, men da vi skulle tilbage, havde han undervurderet strømmen, så til sidst trådte han ud af båden og skubbede den gennem åen hjem.

-Egon røg ud af skolen som 14-årig og blev svajer. Når han kom hjem, måtte han nærmest stå på hænder, så vores farfar kunne samle pengene op og gå ned og drikke dem op. Senere var far taxachauffør før han i 24 år arbejdede på Niels Andersens Carlsbergdepot. Det endte med at Christian Andersen skaffede ham job inde på Carlsberg, men efter tre måneder røg han ud, fortæller John Andersen.

John og Niels sammen foran fotografiet af far Egon, der i den grad har efterladt sine gener i ansigtstrækkene hos de to gutter.

-Kaj Hemmingsen fra Codan skaffede ham et job hos Codan, hvor han nåede at være i seks år hos Christian Biehl.

-Desværre blev han dement i sine sidste leveår. Der var masser af humor undervejs. Kun en gang blev Egon noget stram i masken.

-I december et år havde han siddet i klubben og fået en tår øl, og da han skulle cykle hjem, kørte han lige ned i en udgravning. Da vi to måneder senere gav ham støttehjul i fødselsdagsgave kunne han slet ikke se det morsomme i det.

Familien Andersen boede på Birkedommervej. Rent Brønshøj Boldklub-land.

-Så når vi skulle til B 1903 var det på cykel eller med linje 21. Der kunne godt være langt fra klubhuset til stoppestedet, når vi havde tabt, mindes de to brødre, der altid var ekstra motiverede, når der var kampe mod skolekammeraterne fra Brønshøj.

John blev meldt ind i B 1903 som 10-årig. Han var en lille dreng, så det var svært at gøre sig gældende. Ungdomsårene bød på mange

”-Jeg synes, at tiden i B 1903 har givet mig en ballast. Det er rart at møde alle de gamle drenge, som jeg har haft så mange oplevelser med”

Niels

sekundakampe. Hvert andet år kunne han dog følge nogenlunde med.

-Mit store idol var B 1903s landsholdsspiller Bent Hansen, så jeg spillede højre halfback. Som yngling kom jeg på Y-landsholdet, og her fandt træneren Bent Dahl ud af, at jeg skulle spille højre back. Det var på et hold med Niels Tune. Allan Simonsen, Flemming Lund og Axel Saabye.

Livet består jo ofte af tilfældigheder, og sådan var det også, da John kom fast på 1. holdet.

-Rigo Møgelberg spillede venstre back og Torben Nielsen højre back. Men så ville skæbnen, at Rigo fik røde hunde. Så jeg kom med mod AGF som højre back, mens Torben blev rykket over i den anden side. Og der blev jeg hængende. AGF blæste os for øvrigt ud af banen – men vi vandt 3-0.

-Jeg var ikke det helt store vilde talent, men jeg fightede og havde vilje og også en vis teknik. Og når træneren sagde, at jeg skulle løbe 100 meter, så løb jeg 100 meter, siger John, der også godt kunne levere noget taktisk.

-Jeg vidste hvad jeg kunne og slog ikke større brød op, end jeg kunne bage færdig. I oktober 1975 debuterede han på A-landsholdet Mod Spanien i Barcelona.

-Alle havde meldt afbud på grund af politisk uro. Dagen før kampen kom Rudi Strittich hen til mig og sagde at jeg var udtaget, fordi jeg var den bedste. Og så kom jeg til at tænke på, at der da vist var en række gode spillere, der havde meldt fra, griner John. 17 dage senere var han med til at tabe 1-3 på Hampden Park i Skotland.

Af de 17 kampe på A-landsholdet fik han fuld spilletid i de 11. Tre gange blev han skiftet ind og tre gange blev han skiftet ud. -Jeg var anfører i Kurt Nielsens sidste landskamp som træner. Det var mos Sovjetunionen, hvor vi tabte 1-2 i Idrætsparken.

-Så kom Sepp Piontek til, og så var jeg historie. De spurgte, om jeg kunne flyve ned til Spanien til en kamp. Jeg var lige tiltrådt som lærer på Tårnbæk Skole, så jeg sagde, at jeg måtte vente til om eftermiddagen med at flyve. Fordi jeg havde lovet mine små elever i Danmarks Akvarium. Sepp Piontek talte noget om professionalisme, og det havde han nok ret i.

Undervejs blev det også til otte U-landskampe. Og dem var John megaglad for at være med i.

-Vi havde Tommy Troelsen som træner. Vi havde respekt for ham, fordi han havde nået så meget som spiller, og så var han virkelig skæg at være sammen med. Taktikmøderne var informative og sjove. Ham kikkede jeg virkelig med.

Det blev også til en træneruddannelse undervejs, så da han stoppede som spiller i B 1903 – og det var ikke nogen lykkelig skilsmisse – så blev han træner rundt omkring i det storkøbenhavnske område. -B 1903 har rummet nogle af mine bedste minder – og nogle af de værste. Men jeg har valgt at lægge det negative bag mig. Så er det også sjovere at komme til traditionsfest, siger John.

Økonomisk blev det aldrig nogen guldgrube at spille fodbold. -Den største gevinst var at Alex Friedmann hjalp mig med et huslån til langt under den rente, som jeg skulle have givet i banken.

-Det er sjovt at komme til traditionsfesten og se, at enten har jeg spillet sammen med deltagerne eller også har jeg trænet dem. Det er kun lige spillere som Henrik Vestergaard, Ole Forsing, John Larsen, Ejner Holst og Torben Jensen, jeg ikke nåede at spille sammen med.

Niels "Mini" var også 10 år, da han blev meldt ind. Det var Mini Egon, der kom her.

-Jeg tror jeg trådte ind mellem stængerne første dag, og der blev jeg i kampene. Kun til træning spillede jeg ude i marken til lidt småbold. -Jeg spillede sammen med en meget temperamentsfuld Søren Lerby, og vi blev trænet af Kaj "Stef" Lerby

Det gik fint op gennem ungdomsrækkerne, og jeg var med til at vinde DBUs talentturnering i Randers. Som senior blev det til kampe på DS og KS-holdet, siger Niels.

Han gik på Efterslægten Gymnasium, så han blev også shanghajat

til at stå på mål i håndbold, hvor han nåede at blive sjællandsmester.
-Efterslægten valgte at satse på Lasse Petersen og Arno Norske, så jeg koncentrerede mig om fodbold.

Han tog B-licens som træner og trænede drengehold og KS, inden han tog til Hørsholm-Usserød efter at være flyttet til Kokkedal. Han trænede seniorholdet og senere ungdomshold, hvor hans yngste søn Frederik var med.

Nu koncentrerer han sig om at være partner i Alf Jarl Thurøe ApS – der er leverandør af elektrisk materiel til skibsfarten og off-shore. Når det gælder en karriere uden for fodboldbanerne, så var John faktisk en gang på vej mod en tilværelse som smørtenor.

-I 5. klasse var jeg til optagelse på Sankt Annæ, fordi jeg sang nogenlunde nydeligt. Min mor tog mig med til prøve. Heldigvis gik det ikke så godt, så jeg blev anbefalet at søge optagelse i Parkdrengekor, der senere blev til det danske drengekor. Men John skulle ikke nyde noget. Så der gik kulturlivet måske glip af en dansk udgave af Pavarotti.

Midt i denne fortælling må vi ikke glemme Inger Andersen, som Egon mødte, da hun arbejdede som buffist hos Oskar Davidsen. En overgang passede hun kantinen i klubhuset.

-Mor indførte dagens ret. Den måtte man ikke lave i klubben, så der blev lavet roastbeef, flæskesteg og frikadeller derhjemme, og så blev

Niels Andersen og Per Poulsen har haft noget forskellige karrierer på B 1903s bedste mandskab, men Niels Andersens statistik siger 100 procent sejre. Tag den Per.

det transporteret til Lyngbyvej, fortæller Niels. 'Andre mindes nogle lækre franskbrødmadder.

-Jeg synes, at tiden i B 1903 har givet mig en ballast. Det er rart at møde alle de gamle drenge, som jeg har haft så mange oplevelser med, siger Niels.

Og den opfattelse deler John bestemt også.

Fra 1978 til 1986 arbejdede Flemming Toft og Niels Rasmussen sammen på Politiken Sport. Det var mindst lige så sjovt som traditionsfesten. EM i 1984 med base i Paris var ret underholdende.

Karsten Madsen var debutant ved festen, og han var så begejstret, at han vil melde sig ind i klubben, hvor han var ansat til at skabe PR – hvilket han gjorde aldeles fremragende.

Bo Skovbjerg kastede desværre ikke glans over fodboldturneringen, hvor publikum godt kunne have glædet sig til hans gigantiske arbejde i motorrummet på midtbanen. Så han underholdt sig sammen med Erik Petersen

Jens Sass Hansen fra arrangementsudvalget hyggede sig med Poul Kristiansen, der troligt tager turen fra øverste del af landet.

Henrik Ibenfeldt og Søren Nygaard hyggede sig sammen med Michael Gothenborg, der ikke just hører til blandt de humorforladte.

Niels-Christian Holmstrøm fik sig en sludder med Poul Kristiansen, Karsten Simensen og Ole Forsing.

Niels Haarbye, Frank Mathiesen og Niels-Christian Holmstrøm fik sig også en stor aften. Frank Mathiesen ville lige fortælle to vitser – der så blev til tre. Og han sagde før han gik i gang, at han måske havde fortalt dem en gang før. Det havde han, men de var stadig sjove.

Flemming Toft fik i følge John Andersen en DVD med alle B 1903s kampe som honorar. Men han kunne alligevel smile, da vinderne af fodboldturneringen blev hyldet.

Jens Peter Koch, Per Poulsen, Vang Richard Holm og Finn "Keino" Christensen var lige ved og næsten.

Optimismen hos Michael "Krisser" Kristensen, Tom Gisselbæk, Niels Rasmussen og Keld Kristensen var stor før kampene gik i gang, men som andre storhold måtte de også konstatere, at træerne ikke vokser ind i himlen.

Søren Nygaard, Lars Dalsborg, Niels Haarbye og Henrik Ibenfeldt havde nogle rigtig pæne veste på, og så spillede de så godt, at de senere på aftenen kunne hyldes som vindere af småboldturneringen.

Niels Jørgensen, Henrik Vestergaard, Jan Finn "Dunte" Hansen og Jens Sass Hansen har nu et helt år til at hæve niveauet. Det skulle ikke være så svært.

Eliten viste sig frem

Når man kommer op gennem ungdomsrækkerne, sker der at vist frafald, så der sjældent er mange tilbage, når man bliver ynglinge.

Samme mønster kunne findes ved den årlige småboldturnering, der varmer op til festlighederne i restauranten og kælderens.

Kravene er skarpe, så kun de bedste af de bedste kan være med. Det gav så i år en turnering med fire hold med fire spillere på hver.

Det var eliten, der viste sig frem. Formand Benny Olsen og Erik Larsen havde taget dommerhvervene på sig. Og de fik vist, hvorfor det hedder at stå godt på banen. Men de var i hvert fald inde på midten for at give bolden op.

Og eftersom de kører en linje med kun at dømme for mål og dødsfald – og der heldigvis ikke var nogen af de sidste – havde de en stille aften.

Der blev spillet alle mod alle i kampe af 8 minutter, og der var indtil flere, der gav sig så meget, at de ligefrem fik sved på panden. På den anden side så skabte det jo også en vis tørst, der kunne kureres senere på aftenen.

Der blev brugt lidt ufine tricks med at sparke bolden langt væk – lige som de gør i tv. Men også her var der reservebolde og en vilje til at komme hurtigt i gang igen.

Igen i år forsøgte den meget talende Niels Haarbye at tale bolden i mål, men heller ikke i 2017 kan det lade sig gøre.

Det hele endte med en sejr til Lars Dalsborg, Søren Nygaard, Niels Haarbye og Henrik Ibenfeldt. Så blev de belønnet med en kop øl som vindere.

Eneste minus var, at Bo Skovbjerg heller ikke i år kunne demonstrere hvor vigtigt det er at have en dynamo i motorrummet på midtbanen.

Den stående vits i klubben er at man skal ind og røre gipsen op, inden turen går ud på banen, men nu om dage kan det klares med en enkelt forbindelse.

Jens Peter Koch, Søren Nygaard, Henrik Ibenfeldt og Lars Dalsborg gennemgik lige de store pragtpræstationer ude på kunstgræsset.

Niels Haarbye, Tom Gisselbæk og Keino holdt lige vejret i et splitsekund, så de kunne tage sig godt ud på billedet.

Målmandskonference. John Larsen, Per Poulsen og Vagn Holm, der havde vidt forskellige karrierer på 1. holdet fik sig en lille hyggesnak.

2017s svar på Lo Bello målbevdst på vej mod banen. Det var måske der han skulle have satset på en karriere inden for fodbold. Olsen var fejlfri.

Jens Peter Koch spiller med donjoyskinne, mens Henrik Ibenfeldt i år ikke var skadet. Måske har han ikke været på skiferie endnu.

Et historisk billede. Niels Haarbye har forvildet sig ned i forsvaret, og bolden går ikke i mål.

Som alle storhold gør nu om dage - og for øvrigt også næsten alle andre hold - så dannede holdet med Niels Jørgensen, Henrik Vestergaard, Dunte og Sass klynge i bedste ishockeystil før kampen gik i gang. Det hjalp desværre ikke ret meget.

Søren Nygaard er ovre i den yngre afdeling blandt deltagerne, men fik også pulsen op, som her hvor han forsøger at komme uden om Jens Sass Hansen.

De aktive hilser på publikum og takker for opbakningen.

Poul Sedam kommer I B1903 en gang om året: Til traditionsfesten og han kunne gense Keino, Tom Gisselbæk og Niels Jørgensen.

Tidligere toast master Karsten Simensen er en populær gæst i den klub, hvor han som AaBer fik lov til at træne, da han var soldat i Høveltelejren. Han kunne skåle med Søren "Knald" Petersen og Henrik Vestergaard.

Klaus Mathiesen. Benny "Bøf" Nielsen og Erik Larsen fandt sammen og snakken gik.

Joen Knudsen, Steen Kleeberg Nilsson og turneringsdirektør Jan Flodin havde også det høje humør på.

Ralf Olsen og Flemming Hansen symboliserer på allerbedste måde, at der var edderhyggeligt med masser af grin.

Erik Larsen, Jan Flodin og Benner får lige styr på fodboldturneringen..

Atalanta i Bergamo har ikke vundet mange titler i italiensk topfodbold. Flemming Nielsen var på holdet, da klubben vandt Coppa Italia i 1962-63, og det glemmer man ikke i Bergamo, hvor selv børnebørn dernede taler med respekt om signor Flemming Nielsen fra Danmark. Tidligere toast master Nielsen runder de 84 i februar.

Lars Dalsborg måtte lige skrive i Tommy Poulsens righoldige samling af autografbøger. Dalle har jo spillet i en del klubber, så måske bliver han også shanghaget til B93s fest.